

Diferents mirades i un sol fet migratori

Lectures recomanades

Najat El Hachmi. *Jo també sóc catalana*. Barcelona: Labutxaca, 2010.

«Jo sóc català, mama?». Quan el seu fill li formula aquesta pregunta, Najat El Hachmi no sap què contestar. L'autora va deixar el seu país, el Marroc, quan només tenia vuit anys i des de llavors viu a Catalunya. En aquest llibre aborda amb profunditat i agudeses l'experiència de ser immigrant i tracta aspectes com la llengua, la qüestió de la identitat, la religió, les dones, el sentiment de pèrdua envers el Marroc i alhora de pertinença a Catalunya, el seu país d'adopció. Amb un català impecable i ric en matisos, amb una prosa capaç d'enganxar els lectors i una capacitat sorprenent per captar l'essència dels fets, Najat El Hachmi ens transmet l'esperança en un futur en què es pugui resoldre sense dificultats la pregunta del seu fill. Un llibre fonamental per entendre com són els nous catalans del segle XXI.

Montse Flores Pallarès. *L'aigua del Rif*. Barcelona: La Mar de Fàcil, 2010.

Durant l'any escolar, a Rubí, sóc el fill de la Fatma del 4t 3a. Sí, la Fatma, la marroquina, la del mocador. Quan arribem al Marroc, a l'estiu, ens reben com triomfadors perquè tenim un cotxe millor que el dels cosins, perquè la mare els porta colònia, bicicletes per als més petits i roba de marca.

Menció especial del 1er. Premi de Novel·la Curta de Lectura Fàcil organitzat per Comissions Obreres de Catalunya.

Laila Karrouch. *De Nador a Vic*. Barcelona: Estrella Polar, 2009.

Laila Karrouch va néixer a la ciutat costanera de Nador l'any 1977. Vuit anys més tard va arribar a terres catalanes, on va començar el procés d'adaptació a una nova cultura i uns nous costums, però també es van desencadenar un seguit d'emocions que la marcarien per sempre. L'enyorança dels avis i els amics del Marroc, la preocupació per les dificultats econòmiques, la creació de nous amics a l'escola i a l'institut, la polèmica participació en proves esportives o el

racisme latent en la recerca de la primera feina són només alguns dels episodis que la Laila, amb una enorme sensibilitat, va relatant en primera persona. És així com se'ns dibuixa la vida d'una noia que viu a cavall de dues civilitzacions, dos mons que ella assumeix amb naturalitat i sent com a propis. «M'agrada fer un bon cuscús per dinar i un entrepà de pa amb tomàquet per sopar. Per què no?!».

Actualment l'autora treballa a l'Hospital General de Vic i imparteix xerrades sobre dones, tradició i cultura berber, sempre basades en la seva experiència personal.

Rosa Roca Riera. ***Muntanyes russes***. Barcelona: Voliana, 2012.

La novel·la segueix les peripècies de tres amics que, obligats a abandonar el seu país d'origen, van a parar en un altre de ben diferent, on fan coneixença. La Fàtima, que va deixar les terres del sud per instal·lar-se amb els seus pares a Catalunya; en Dimitri, que abandonà Rússia amb la seva enigmàtica família, i la Núria, que ha de marxar a viure a París sobtadament i deixar enrere els companys de l'institut, estan units per un destí comú. La Fàtima i la Núria parlen per correu electrònic, tan sovint com poden i sense embuts, del que els preocupa. S'han promès solemnement que, quan es posin a escriure, sempre ho faran de raig, tal com els vagi venint la inspiració, sense rectificar ni esmenar els correus que s'envien.

Enric Emmanuel Schmitt; Judit Valentines Vilaplana. ***El senyor Ibrahim i les flors de l'Alcorà***. Barcelona: Cruïlla, 2009.

La vida no ha de ser trista per força. I això que de vegades, com li passa al jove protagonista d'aquesta història, sembla que es tinguin tots els números perquè sigui així: viu en una família trencada, amb un pare gris i gèlid, en una casa fosca i freda. El contacte diari amb el senyor Ibrahim, el botiguer de la cantonada, serà com una escletxa que esberlarà aquest mur de mediocritat i deixarà passar els colors, la llum i la calidesa.

M. Àngels Sellés. ***De Chamartín a Collbató***. Barcelona: La Mar de Fàcil, 2010.

«En començar la guerra, el meu pare era un nen de deu anys. Aquest fet li va canviar la vida, a ell i a la seva família. La guerra va trencar totes les seves il·lusions, esperances, somnis i projectes». Així arrenca aquesta commovedora història, basada en l'experiència viscuda pel pare de l'autora durant la Guerra Civil espanyola.

Valls, Manuel. ***On ets, Ahmed?*** Barcelona: Barcanova, 2006.

La Clàudia López sempre s'ha considerat una noia normal i corrent. O gairebé. De fet, té unes mides quasi perfectes i, a sobre, és rossa i té uns enormes ulls blaus. Aquest accident genètic, lluny d'agradar-li, la destorbava moltíssim, perquè es passa la vida intentant que la valorin per

ella mateixa. L'Ahmed té un problema semblant: la gent es limita a fer-se una imatge tòpica d'ell, de l'immigrant marroquí, i això li ocasiona molts problemes. L'Ahmed, però, no té res de tòpic: és el noi més intel·ligent i més sensible que la Clàudia ha conegut mai...

Xavier Vernetta. *Somni de Tànger*. Barcelona: La Magrana, 2011.

Una pastera amb dotze immigrants marroquins arriba a la costa andalusa. Només desembarcar la policia els enxampa... A tots menys un, l'Akram, que aconsegueix amagar-se i emprendre el camí que el durà a París, on viu i treballa el seu oncle. Així comença el viatge de l'Akram cap a la ciutat somiada. Pel camí coneixerà gent que l'ajudarà, però res no li serà fàcil: la xenofòbia, l'angoixa, el perill, la gana i la por són companys de viatge difícils de suportar.